

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. К., 14.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К. в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кирил М. Димов

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева
като разгледа докладваното от Кирил М. Димов Търговско дело №
20215100900069 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.694, ал.1, т.1 от ТЗ за установяване несъществуването на прието вземане на Г. СЛ. Г. към ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) в размер на 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на едноличния търговец до окончателното изплащане на вземането, на основание суброгация по чл.74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850.

Ищецът ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност), представляван от адв. И.Д., сочи в исковата молба, че ЕТ „С. - С. Г.“, с ЕИК ***** е в открито производство по несъстоятелност, съгласно Решение № 49/02.03.2020 г. по т.д. № 1 от 2020 г. по описа на ОС - К.. От назначения синдик - А.Н. Н. на основание чл.688, ал.3 от ТЗ бил съставен Допълнителен списък на приетите вземания на кредитори на ЕТ „С. - С. Г.“, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850. С така публикувания списък, синдикът приела вземането на Г. СЛ. Г. в общ размер на 8910 лв. главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване

на производството по несъстоятелност на ЕТ до окончателното изплащане на вземането. В основанието за включването на това вземане било посочено наличие на суброгация по смисъла на чл.74 от ЗЗД, като било записано, че Г.Г. е изпълнил чуждото задължение - това на ЕТ „С. - С. Г.“ и е встъпил в правата на Фондация „Л.". Сочи се, че Фондация „Л.“ е кредитор на ЕТ „С. - С. Г.“, съгласно списък на приети вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ от 23.06.2020 г., с включено вземане в размер на 8 000 лв. на основание сключен Договор за цесия от 20.02.2020 г. между АК „Б., С. и Т.“, като цедент и Фондация „Л.“ като цесионер, което вземане представлява възнаграждение за предоставени правни услуги по Договор за правна помощ от 29.01.2020 г., което следвало да бъде изплатено от едноличния търговец до 29.02.2020 г., но не било изплатено. Списъкът с включено вземане на Фондацията бил одобрен от съда по несъстоятелността с определение № 21008 от 02.10.2020 г. по т.д. № 1/2020г. на ОС - К.. С допълнително съставения списък на основание чл.688, ал.3 от ТЗ, синдикът приел, че с извършването на два парични превода от Г. СЛ. Г. чрез „Б. п.“ ЕАД, Пощенска станция - К. в полза на Фондация „Л.“ било изплатено в пълен размер задължението на едноличния търговец, ведно с лихвите към фондация „Л.“, произтичащо от Договора за цесия и това трето лице - Г.Г., се е суброгирало в правата на Фондацията, тъй като тя е вече удовлетворен кредитор. Срещу така публикувания списък било депозирано в срок възражение от името на ЕТ „С. - С. Г.". С определение № 21710 от 17.08.2021 г., постановено по т.д. № 1/2020г. на ОС - К. това възражение било оставено без уважение и съответно съдът по несъстоятелността неправилно и неоснователно одобрил така изготвения от синдика допълнителен списък с приети вземания, в който било включено вземането на Г. СЛ. Г.. Поради това счита, че за ЕТ „С. - С. Г.“ е налице правен интерес от предявяване на настоящия отрицателен установителен иск по реда на чл.694, ал.1, т.1 от ТЗ, с който да бъде установено по отношение на ищеца и на всички кредитори в производството по несъстоятелността, че вземането на Г. СЛ. Г. в размер на 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва, на основание суброгация по чл. 74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ е вх. № 20210621104850, не съществува. Излагат се съображения, че извършеното плащане от страна на Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ е нищожно на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ и това лице не би могло да се

легитимира като кредитор в производството по несъстоятелност, като не е заменил фондацията като кредитор на посоченото вземане, съответно включеното в допълнителния списък негово вземане на посоченото основание не съществува. С извършеното нищожно плащане от Г.Г. задължението на едноличния търговец към Фондация „Л.“ не било изпълнено и не била налице суброгация, а същият не можел да се легитимира като кредитор. Извършеното плащане било нищожно на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ, тъй като не било извършено по установения ред. Сочи се, че съгласно разпоредбите на чл.636, ал.1 от ТЗ, чл.716, ал. 2 от ТЗ и чл.721, ал.1 от ТЗ, изпълнение на задължение по установения ред бил възможно само когато е насочено към синдика, при спазване на определена процедура за това. Изпълнение на длъжниково задължение, което не е насочено към синдика, при спазване на определения за това ред, нямало погасителен ефект. Сочи се също, че съгласно чл.74 от ЗЗД от суброгационното право се ползва не всяко трето лице, което е изпълнило чужд дълг, а само това трето лице, което има правен интерес от изпълнението. Наличието на правен интерес било задължителна предпоставка за възникването на суброгационното право, а в настоящия случай, Г. СЛ. Г. нямал никакъв правен интерес от изпълнението на чуждото задължение. За него нито договорът за цесия от 20.02.2020 г. между Фондация „Л.“ и АК „Б., С. и Т.“, нито предходния договор за правна помощ от 29.01.2020 г. между АК „Б., С. и Т.“ и ЕТ „С. - С. Г.“, засягали негови конкретни имуществени или други права. Не били налице и никакви предхождащи правоотношения между кредитора по допълнителния списък, и едноличния търговец. Излага се и становището, че срокът за това допълнително предявено вземане от кредитора Г. СЛ. Г. бил изтекъл и правото на този кредитор да предяви вземането в производството по несъстоятелност било преклудирано. Съгласно чл.688, ал.1 от ТЗ вземане, предявено след срока по чл. 685, ал.1, но не по-късно от два месеца от изтичането му, се вписва в списъка на предявените вземания и се приема по предвидения от закона ред. След изтичането на този срок вземания, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, не могли да се предявяват.

Алтернативно се сочи, че дори и вземането да е възникнало след датата на откриване на производството, то съгласно чл.688, ал.3 от ТЗ вземания, неплатени на падежа и възникнали след датата на откриване на производство по несъстоятелност до утвърждаване на оздравителен план, се предявяват по

реда на тази глава. При допълнително предявяване по чл.688, ал.3 от ТЗ кредиторът, съгласно чл.685, ал. 1 ТЗ, имал едномесечен срок да предяви своето вземане, който едномесечен срок започвал да тече от датата на плащането. Плащането било извършено от Г.Г. на 30.03.2021 г., докато самото предявяване на вземането пред синдика станало на 10.06.2021 г. повече от три месеца след извършване на плащането. Поради това за този кредитор била преклудирана възможността да предяви твърдяното вземане.

Неоснователно Синдикът на едноличния търговец определила лихвите върху изплатената от Г.Г. сума. От една страна в основанието било записано, че сумата в размер на 8910 лв., включва 8000 лева - главница и 910 лв. - лихва върху главницата, считано от датата на възникване на задължението до извършване на плащането от Г.Г. на 30.03.2021 г., а от друга страна в графа размер на вземането било посочено 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност до окончателното изплащане на вземането. Налице била начислена лихва върху лихва, което било недопустимо в гражданскоправния оборот.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ищеца и всички кредитори в производството по несъстоятелността, че вземането на Г. СЛ. Г. в размер на 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на ЕТ до окончателното изплащане на вземането, на основание суброгация по чл. 74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850, не съществува. Претендира разноски. В съдебно заседание представя писмена молба, с която поддържа предявения иск.

Съищецът Фондация „Л.“ - гр.П., представляван от процесуалния си представител - адв. Б.П., сочи в молбата си, че Фондация „Л.“ е кредитор на ЕТ „С. - С. Г.“, съгласно списък на приети вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ от 23.06.2020 г., с включено вземане в размер на 8 000 лв. на основание сключен Договор за цесия от 20.02.2020 г. между АК „Б., С. и Т.“, като цедент и Фондация „Л.“ като цесионер. Вземането на адвокатската кантора

представлявало възнаграждение за предоставени правни услуги по договор за правна помощ от 29.01.2020 г., което следвало да бъде изплатено от едноличния търговец до 29.02.2020 г., но това не било сторено. Списъкът, в който е включено вземането на фондацията, бил одобрен от съда по несъстоятелността, с определение № 21008 от 02.10.2020 г. по т.д. № 1/2020г. на ОС - К. и влязъл в сила. С допълнително съставения списък на основание чл.688, ал.3 от ТЗ, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850, синдикът приел неоснователно, че с извършването на два парични превода от Г. СЛ. Г. чрез „Б. п.“ ЕАД, Пощенска станция - К. в полза на Фондация „Л.“ е изплатено в пълен размер задължението на едноличния търговец, ведно с лихвите към Фондация „Л.“, произтичащо от договора за цесия. В основанието за включването на това вземане било посочено наличие на суброгация по смисъла на чл.74 от ЗЗД, т.е. че това трето лице - Г.Г., се е суброгирало в правата на Фондацията, изпълнявайки чуждото задължение - това на ЕТ „С. - С. Г.“ и е встъпил в правата на кредитора Фондация „Л.“. Срещу така публикувания списък било депозирано в срок възражение от името на Фондация „Л.“. С определение № 21710 от 17.08.2021 г., постановено по т.д. № 1/2020 г. на ОС - К., това възражение било оставено без уважение. Съдът по несъстоятелността неправилно одобрил така изготвения от синдика допълнителен списък с приети вземания, в който било включено вземането на Г. СЛ. Г., предмет на настоящото производство и приел, че вземанията на фондацията са удовлетворени.

Излагат се съображения, че извършеното плащане от страна на Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ е нищожно на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ и това лице не би могло да го легитимира като кредитор в производството по несъстоятелност, като не е заменил фондацията като кредитор на посоченото вземане, съответно включеното в допълнителния списък негово вземане на посоченото основание не съществува. С извършеното нищожно плащане от Г.Г. задължението на едноличния търговец към Фондация „Л.“ не било изпълнено и не била налице суброгация, а същият не можел да се легитимира като кредитор. Извършеното плащане било нищожно на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ, тъй като не било извършено по установения ред. Сочи се, че съгласно разпоредбите на чл.636, ал.1 от ТЗ, чл.716, ал. 2 от ТЗ и чл.721, ал.1 от ТЗ, изпълнение на задължение по установения ред е възможно само когато е насочено към синдика, при спазване на определена процедура за това.

Изпълнение на длъжниково задължение, което не е насочено към синдика, при спазване на определения за това ред, нямало погасителен ефект. Сочи се също, че съгласно чл.74 от ЗЗД от суброгационното право се ползва не всяко трето лице, което е изпълнило чужд дълг, а само това трето лице, което има правен интерес от изпълнението. Наличието на правен интерес било задължителна предпоставка за възникването на суброгационното право, а настоящия случай Г. СЛ. Г. нямал никакъв правен интерес от изпълнението на чуждото задължение. За него нито договорът за цесия от 20.02.2020 г. между Фондация „Л.“ и АК „Б., С. и Т.“, нито предходния договор за правна помощ от 29.01.2020 г. между АК „Б., С. и Т.“ и ЕТ „С. - С. Г.“, засягали негови конкретни имуществени или други права. Не били налице и никакви предхождащи правоотношения между кредитора по допълнителния списък, и едноличния търговец.

Излага се и становището, че срокът за това допълнително предявено вземане от кредитора Г. СЛ. Г. бил изтекъл и правото на този кредитор да предяви вземането в производството по несъстоятелност било преклудирано. Съгласно чл.688, ал. 1 от ТЗ вземане, предявено след срока по чл. 685, ал.1, но не по-късно от два месеца от изтичането му, се вписва в списъка на предявените вземания и се приема по предвидения от закона ред. След изтичането на този срок вземания, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, не можели да се предявяват. Алтернативно се сочи, че дори и вземането да е възникнало след датата на откриване на производството, то съгласно чл.688, ал.3 от ТЗ вземания, неплатени на падежа и възникнали след датата на откриване на производство по несъстоятелност до утвърждаване на оздравителен план, се предявяват по реда на тази глава. При допълнително предявяване по чл.688, ал.3 от ТЗ кредиторът, съгласно чл. 685, ал. 1 ТЗ, имал едномесечен срок да предяви своето вземане, който едномесечен срок започвал да тече от датата на плащането. Плащането било извършено от Г.Г. на 30.03.2021 г., докато самото предявяване на вземането пред синдика станало на 10.06.2021 г. - повече от три месеца след извършване на плащането. Поради това за този кредитор била преклудирана възможността да предяви твърдяното вземане. Неоснователно Синдикът на едноличния търговец определила лихвите върху изплатената от Г.Г. сума. От една страна в основанието било записано, че сумата в размер на 8910 лв., включва 8000 лева - главница и 910 лв. - лихва

върху главницата, считано от датата на възникване на задължението до извършване на плащането от Г.Г. на 30.03.2021 г., а от друга страна в графа размер на вземането било посочено 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност до окончателното изплащане на вземането. Налице била начислена лихва върху лихва, което било недопустимо в гражданскоправния оборот.

Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ищеца и всички кредитори в производството по несъстоятелност, че вземането на Г. СЛ. Г. в размер на 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на ЕТ до окончателното изплащане на вземането, на основание суброгация по чл. 74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850, не съществува. Претендира разноски. В съдебно заседание представя писмена молба, с която поддържа предявения иск.

Ответникът Г. СЛ. Г. оспорва предявения иск като недопустим и неоснователен в представен отговор на исковата молба. По отношение на недопустимостта на предявения иск се излагат съображения за липсата на правен интерес от ищеца за предявяване на иска, тъй като задължението на едноличния търговец оставало висящо при една и съща поредност при разпределението по чл. 722 от ТЗ, каквато била и поредността и по отношение на първоначалния кредитор Фондация „Л.“. По отношение на неоснователността се излагат съображения, че относителната недействителност не засяга действията на трети лица, като увреждащото кредиторите по несъстоятелността действие трябва да е извършено лично от длъжника, а не от трето лице, а разпоредбата на чл. 646 от ТЗ касаела изпълнение, извършено от длъжника. В случая извършеното плащане нямало отношение към масата на несъстоятелността, задължението на търговеца като размер и ред на удовлетворение продължавало да съществува за новия кредитор така, както е било и за удовлетворения. Така настъпилата промяна по никакъв начин не засягала интересите нито на останалите кредитори с приети вземания, нито на несъстоятелния търговец, тъй като личността на

кредитора била без значение за който и да е от тях. Изплатените от ответника суми били приети от фондацията лично от представляващия като било прието и самото изпълнение. След изпълнението удовлетворения кредитор не можел да иска нищо повече от длъжника, тъй като връзката между тях преставала да съществува. Отношенията между платилото трето лице и длъжника са били без никакво значение за удовлетворения кредитор. Липсвала увреда, накърняване на нечий права или на устоите на правото като цяло, поради което не била налице нищожност на плащането. Суброгацията била допустима в производството по несъстоятелност и прекратявала единствено облигационната връзка между длъжника и стария кредитор. Задължението продължавало да съществува, но вече между длъжника и новия кредитор, в случая суброгиралото лице.

Неоснователни били твърденията в исковата молба, че срокът за предявяване на вземането от страна на ответника Г. СЛ. Г. е изтекъл и е настъпила преклузия в тази насока. Предявеното от същия вземане възникнало след датата на откриване на производството по несъстоятелност и за него били приложими правилата на чл.688, ал.3 от ТЗ. Неоснователно било твърдението, че ответникът няма правен интерес от изплащане на чуждото задължение. Сочи се, че правен интерес от изпълнението на чуждо задължение по смисъла на чл.74 от ЗЗД има всякога, когато имуществото на третото лице може да бъде обект на претенции от страна на кредитора или когато върху него може да бъде насочено принудително изпълнение.

Твърди се, че Г. СЛ. Г. бил лично задължен като поръчител по Договор за кредит № 7/18.07.2014 година, сключен между Банка „Д.“ ЕАД, „Т. г.“ ООД и ЕТ „С. - С. Г.“, с който поел лична отговорност и обезпечавал с цялото си имущество задължението по договора за кредит. Вземането на Банка „Д.“ ЕАД по посочения договор било цедирано на „Г. к.“ ЕООД с Договор за продажба на вземане от 10.06.2019 г. и включено в списъка за приетите вземания от синдика, обявен в Търговския регистър и одобрен от съда по несъстоятелността с Определение № 21008/02.10.2020 година. Като поръчител по договора за кредит, задължено лице по който е ЕТ „С. - С. Г.“, за ответника съществувала опасност от настъпване на неблагоприятни имуществени последици в патримониума му, което обосновавало и правния му интерес от изпълнение на задължението на несъстоятелния търговец. Също се сочи, че Г. СЛ. Г. и физическото лице С. Г. Г. (осъществявало

дейност като ЕТ „С. - С. Г.” - в несъстоятелност) били съдружници в „Т. г.” ООД, вписано в Търговския регистър с ЕИК *****. Дяловете на физическото лице С. Г. в дружеството съставлявали 40 % от капитала му. Посоченият съдружник отговарял като физическо лице с личното си имущество пред кредиторите по несъстоятелността на ЕТ „С. - С. Г.”. Част от това лично имущество били и дяловете на С. Г. в посоченото дружество към които във всеки един момент можело да бъде насочено принудително изпълнение. Поради това за ответника съществувала опасност от настъпване на неблагоприятни имуществени последици в патримониума му, което обосновавало и правния му интерес от изпълнение на задължението на несъстоятелния търговец. Следвало да се вземе предвид и обстоятелството, че Г. СЛ. Г. е син на С. Г. Г.. И макар плащането от ответника към Фондация „Л.” да не било направено с дарствени намерения, което било видно от предявяването на вземането към синдика, то за Г. СЛ. Г. не било все едно кой ще е кредитор на едноличния търговец.

Твърди се също, че за Г. СЛ. Г. безспорно бил налице правен интерес по смисъла на чл.74 ЗЗД. За него съществувала реална опасност от настъпване на неблагоприятни имуществени последици в патримониума му, за защита срещу които имал интерес да се суброгира в правата на удовлетворения кредитор в несъстоятелността Фондация „Л.”, с оглед събиране на собственото си вземане и защита на имуществените си права. Това си право Г. СЛ. Г. реализирал и предявил вземането си към синдика на несъстоятелния едноличен търговец, което обстоятелство било безспорно.

Моли съда да постанови определение, с което да прекрати производството по делото като недопустимо, поради липса на правен интерес. Евентуално се прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отхвърлен предявения от ЕТ „С. - С. Г.” иск срещу Г. СЛ. Г. като неоснователен. Претендира разноски. В съдебно заседание, представляван от процесуалния си представител – адв. М. Ч., поддържа становището си, изразено в отговора. Представя писмена защита.

Синдикът на ЕТ „С. - С. Г.” - гр.К., в несъстоятелност - А.Н. Н., е представила отговор, с който изразява становище за неоснователност на предявения иск. Счита за несъстоятелно твърдението в исковата молба, че срокът за предявяване на вземането е изтекъл. Сочи, че предявеното вземане

възникнало след датата на откриване на производството по несъстоятелност и за него били неприложими сроковете по чл.685 и чл.688, ал.1 от ТЗ, които срокове касаели вземания, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Вземанията, възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност, се предявявали и приемали по реда на чл.688, ал.3 от ТЗ, с допълнителен списък. Изпълнението от третото лице погасявало вземането на кредитора и освобождавало длъжника, така както ако самият длъжник би изпълнил. След изпълнението кредиторът не можел да иска нищо повече от длъжника, тъй като тази облигационна връзка преставала да съществува - тя била погасена от изпълнението. Плащането от трето лице създавала облигационна връзка между платилия чуждото задължение и длъжника. Тези отношения нямали никакво значение за удовлетворения кредитор. Съгласно чл.74 от ЗЗД, третото лице се суброгира в правата на удовлетворения кредитор, ако е имал интерес да изпълни или има иск за неоснователно обогатяване по чл.59 от ЗЗД, ако е изпълнил без да има интерес от това. Суброгация била налице, когато третото лице изпълнило един чужд дълг, като е имало правен интерес да стори това, встъпва в правата на удовлетворения кредитор срещу длъжника. Изпълнилият чужд дълг - Г. СЛ. Г., бил син на едноличния търговец в несъстоятелност С. Г. и като такъв имал правен интерес да изпълни дълг на баща си и да встъпи в производството като кредитор, а негово било решението как ще упражнява правата си на кредитор в производството по несъстоятелност. Синдикът нямал право на такава преценка, тъй като това били отношения между длъжника и платилото трето лице. Г. СЛ. Г. изпълнил чуждото задължение на ЕТ „С. - С. Г.“ към Фондация „Л.“ и встъпил в правата на кредитора. Вземането на кредитора Фондация „Л.“ било прието от синдика и включено в списъка на приетите от синдика вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ. Същото било в размер на 8000 лева и произтичало от договор за цесия от 20.02.2020 г. Списъкът на приетите от синдика вземания, предявени в срока по чл.685, ал. 1 от ТЗ, бил обявен в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20200623131359. С определение № 21008/02.10.2020 г., постановено по т. дело № 1/2020 г., по описа на Окръжен съд - К., съдът по несъстоятелността одобрил списъка на приетите от синдика вземания, предявени в срока по чл.685, ал. 1 от ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20200623131359, в частта с предявеното от кредитора - Фондация „Л.“, вземане, в размер на 8000 лева. С нареждания за

парични преводи чрез „Б. п.“ ЕАД, Пощенска станция - К., от 30.03.2021 г. Г. СЛ. Г. извършил два парични превода, както следва: в размер на 5 000 лева и в размер на 3 910 лева, в полза на Фондация „Л.“ - гр.П., представлявана от Р. С. Л.. Сумите по двата парични превода били получени от Р. С. Л., представляващ Фондация „Л.“, в Пощенска станция - П., на дата - 31.03.2021 г. С получаването от страна на Фондация „Л.“ на посочените две суми, вземането ѝ като кредитор на ЕТ „С. - С. Г.“ било изплатено в пълен размер, ведно с лихвите, от третото лице - Г. СЛ. Г., който се суброгирал в правата на фондацията. Неоснователни били твърденията в исковата молба, че плащането от Г. СЛ. Г. е нищожно, на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ. В случая имало изпълнение на задължение от трето лице, което се суброгира в правата на кредитора, което било напълно допустим правен способ. Чл.646 от ТЗ касаел изпълнение от длъжника, а не от трето лице, което встъпва в правата на кредитора, когото е удовлетворило. Г. СЛ. Г. би бил удовлетворяван в производството по несъстоятелност по реда на чл.722 от ТЗ по реда, по който би била удовлетворявана фондацията, ако същата била кредитор. Застъпва становището, че ищецът нямал правен интерес да води настоящия отрицателен установителен иск срещу сина си Г. СЛ. Г.. Задължението на длъжника оставало висящо, при един и същи ред за удовлетворение по чл.722 от ТЗ, такъв какъвто е редът на първоначалния кредитор. Със суброгацията не се засягали интересите нито на длъжника, нито на другите кредитори, тъй като имало заместване на един кредитор с друг при непроменено вземане и поредност на удовлетворяването му. Моли съда да отхвърли предявения иск. В съдебно заседание Синдик А.Н. поддържа становището си, изразено в отговора. Представя писмена защита.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства - поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

С решение № 49/02.03.2020 г. по гр.д № 1 по описа за 2020 г. на К.йския окръжен съд, е обявена неплатежоспособността на ЕТ „С.-С. Г.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. К., ул. „С.“, бл. *, вх. *, ет. *, ап. *, с начална дата - 26.01.2018 г., като е открито производство по несъстоятелност на едноличния търговец.

Ответникът Г. СЛ. Г. подал молба до до ОС – К., с копие до Синдика на ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К., в несъстоятелност, с която заявява, че е изпълнил

задължението на длъжника към на Фондация „Л.“ на основание чл.74 от ЗЗД и встъпва в правата на кредитора – Фондация „Л.“ по договор за цесия от 20.02.2020 г. между Адвокатско съдружие „Б., С. и Т.“, като прехвърлител и Фондация „Л.“ като купувач. Към молбата са представени системен бон с дата 30.03.2021 г., служебен бон с дата 30.03.2021 г. паричен превод R PS 6600 006KN7 7 изд. от „Б. п.“ ЕАД с дата 30.03.2021 г., системен бон с дата 30.03.2021 г., служебен бон с дата 30.03.2021 г. паричен превод R PS 6600 D06KN6 6 изд. от „Б. п.“ ЕАД с дата 30.03.2021 г., разписка за 3910 лв. с дата 31.03.2021 г., разписка за 5000 лв. с дата 31.03.2021 г., разписка № 1 и разписка № 2 серия В № 0177801, 2 бр. системен бон с дата 13.05.2021 г., от които се установява, че Г. СЛ. Г. е заплатил Фондация „Л.“ сумата в размер на 8 910 лв. Като основание за плащане в паричните преводи е посочено задължение на задължение на ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) съгласно договор за цесия от 20.02.2020 г.

С допълнителен списък от 15.06.2021 г. Синдикът на ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) – А.Н. Н., е приела вземане на кредитора Г. СЛ. Г. в размер на 8 910 лв., ведно със законната лихва след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност до окончателното ѝ изплащане. Като основание на вземането е посочено суброгация по чл.734 от ЗЗД, като Г.Г. е изпълнил чуждо задължение на ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) към Фондация „Л.“ и е встъпил в правата на кредитора – Фондация „Л.“ по договор за цесия от 20.02.2020 г. между Адвокатско съдружие „Б., С. и Т.“, като прехвърлител и Фондация „Л.“ като купувач.

С възражение вх. № 212112/25.06.2021 г. ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност), представляван от адв. И.Д., е направил възражение на основание чл.680 от ТЗ срещу приетото от Синдика вземане на Г. СЛ. Г. в размер на 8 910 лв., с Допълнителен списък.

С възражение вх. № 212109/25.06.2021 г. Фондация „Л.“, представлявана от адв. И.Д., е направила възражение на основание чл.680 от ТЗ срещу приетото от Синдика вземане на Г. СЛ. Г. в размер на 8 910 лв., с Допълнителен списък.

С определение № 21710/17.08.2021 г. по т.д. № 1/2020 г. по описа на ОС – К., е оставено без уважение писмено възражение с вх. № 212112/25.06.2021 г.(п.кл. 24.06.2021 г.), подадено от длъжника ЕТ „С. – С. Г.“ – в

несъстоятелност, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „С.“, бл. *, вх. *, ет. *, ап. * и писмено възражение с вх. 212109/25.06.2021 г. (п.кл. 24.06.2021 г.), подадено от кредитора Фондация „Л.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „А.“ № *, ет. * срещу прието вземане на Г. СЛ. Г. в размер общо на 8910 лв. с Допълнителен списък на приетите от синдика вземания на ЕТ „С.-С. Г.“ – в несъстоятелност. Със същото определение е одобрен Допълнителен списък на приетите от синдика вземания на ЕТ „С.-С. Г.“ – в несъстоятелност, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. К., ул. „С.“, л. *, вх. *, ет. *, ап. *, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ на 21.06.2021 г.

По делото са представени като доказателства договор за кредит № 7/18.07.2014 г., анекс № 4 от 16.03.2018 г. към договор за кредит № 7/18.07.2014 г., договор за поръчителство с дата 16.03.2018 г. към договор за кредит № 7/18.07.2014 г.

Видно от удостоверение за раждане серия Р-98 № 197189, изд. въз основа на акт за раждане № */12.06.1998 г. от Община К., Г. СЛ. Г. е баща на Г. СЛ. Г..

При така установените данни по делото, предявеният иск с правно основание чл.694, ал.1, т.1 от ТЗ за установяване несъществуването на прието вземане на Г. СЛ. Г. към ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) в размер на 8910 лв. - главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на едноличния търговец до окончателното изплащане на вземането, на основание суброгация по чл.74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850, е неоснователен.

Установява се от събраните по делото доказателства, че вземането на Фондация „Л.“ в размер на 8000 лв., произтичащо от договор за цесия от 20.02.2020 г., е било включено в списъка с приети вземания, който списък е бил одобрен от съда по несъстоятелността с определение № 21008/02.10.2020 г. по т.д. № 1/2020 г. по описа на ОС - К., обявено в ТРРЮЛН на същата дата - 02.20.2020 г. Против това вземане не е постъпило възражение по реда на чл.690 от ТЗ от длъжника или от кредитор. Така, след изтичането на срока по чл.690, ал.1 от ТЗ, вземането, произтичащо от договор за цесия от 20.02.2020

г. е стабилизирано, като възможността за неговото оспорване е отпаднала. Длъжникът не е възразил срещу съществуването на това вземане, респ. признал е неговата действителност. С извършеното плащане от Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ не се променя същността на вземането и същото остава дължимо от масата на несъстоятелността, независимо от промяната на кредитора.

Предявявайки настоящия иск, несъстоятелният длъжник оспорва съществуването на това вземане, като излага съображения за нищожност на извършеното плащане от страна на Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ и липса на правен интерес от суброгация по чл.74 от ЗЗД. Или, в случая не се оспорва вземането, произтичащо от договор за цесия от 20.02.2020 г., а замяната на един кредитор с друг кредитор въз основа на суброгация. Разпоредбата на чл.694 от ТЗ предоставя на длъжника възможност за защита като предяви иск, с който да установи несъществуването на вземането. Целта на тази защита е отпадане и изключване на вземането от списъка на приетите вземания, които подлежат на удовлетворяване от масата на несъстоятелността. С други думи, този иск е предоставен на длъжника с цел същият да има възможност да намали задълженията си. В случая, обаче изложените в исковата молба доводи водят до извода, че целта на ищеца не е да изключи вземането от списъка на приетите вземания, респ. да намали задълженията си, а на практика да изключи ответника Г. СЛ. Г. като кредитор в производството по несъстоятелност. В подкрепа на този извод е и обстоятелството, че като съищещ по делото е конституиран и старият кредитор - Фондация „Л.“, в чиято молба са изложени идентични доводи за нищожност на извършеното плащане от страна на Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ и липса на правен интерес от суброгация по чл.74 от ЗЗД.

По отношение на съищеца Фондация „Л.“ следва да се посочи, че същият макар и да е подал възражение против приетото вземане на Г. СЛ. Г. в размер общо на 8910 лв., не е предявил иск по чл.694, ал.3, т.1 от ТЗ. Същевременно Фондация „Л.“ е встъпила като съищещ в настоящото производство на основание чл.694, ал.5 от ТЗ. В молбата си за встъпване като съищещ са изложени доводи, които напълно съвпадат с доводите, изложени от главния ищещ. Въпреки, че вземането на Фондация „Л.“ е напълно удовлетворено с извършеното от Г. СЛ. Г. плащане, съищещът на практика

иска отново да стане хирографарен кредитор на несъстоятелния длъжник с необезпечено вземане и без привилегии. Що се отнася до изложените доводи за нищожност на извършеното плащане от страна на Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“ на основание чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ и липса на правен интерес от суброгация по чл.74 от ЗЗД, то същите са неоснователни. Разпоредбата на чл.646, ал.1, т.1 от ТЗ касае плащания на задължения на трето лице към несъстоятелния длъжник, а не плащания на трето лице към кредитор. Правният интерес на Г. СЛ. Г. за извършване на плащането произтича както от роднинската връзка с длъжника – баща и син, така и от договора за поръчителство с дата 16.03.2018 г. и участието на двамата в общи дружества. Впрочем, в настоящото производство не може да се установява нищожност на извършеното плащане, а това следва да стане в друго производство и с друг иск.

В заключение следва да се посочи, че първоначално приетото вземане в размер на 8000 лв., произтичащо от договор за цесия от 20.02.2020 г., не погасено и не е престанало да съществува след извършеното плащане от Г. СЛ. Г. към Фондация „Л.“, поради което предявеният иск е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото в полза на ответниците се следват разноски, но доказателства за направени такива не са представени, поради което разноски не се присъждат. Също така следва да се осъди ищеца да заплати в полза на Бюджета на съдебната власт по сметка на ОС - К. държавна такса за предявения иск в размер на 89.10 лв., определена съгласно чл.694, ал.7 от ТЗ.

По изложените съображения и на основание чл.694, ал.1, т.1 във вр. с ал.7 от ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност), гр.К., ул.“С.“, бл.*, вх.“*“, ет.*, ап.*, с ЕИК *****, при участието на съищещ Фондация „Л.“ – гр.П., бул.“6-ти септември“ № *, с ЕИК *****, против Г. СЛ. Г., с постоянен адрес гр.П., ул.“Л. д. В.“ № *, ет.*, ап.*, с ЕГН ***** и Синдик на ЕТ "С. - С. Г." - гр.К., (в несъстоятелност) - А.Н. Н., иск с правно основание чл.694, ал.1, т.1 от ТЗ за установяване несъществуването на прието вземане на Г. СЛ. Г. към ЕТ „С. - С. Г.“ - гр.К. (в несъстоятелност) в размер на

8910 лв. - главница, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата след постановяване на решението за откриване на производството по несъстоятелност на едноличния търговец до окончателното изплащане на вземането, на основание суброгация по чл.74 от ЗЗД, съгласно одобрения от съда допълнителен списък на приети от синдика вземания, публикуван в ТРРЮЛНЦ с вх. № 20210621104850, като неоснователен.

ОСЪЖДА ЕТ „С. - С. Г.“ (в несъстоятелност) - гр.К., ул.“С.“, бл.*, вх.“*“, ет.*, ап.*, с ЕИК *****, да заплати в полза на Бюджета на съдебната власт по сметка на ОС - К. държавна такса за предявения иск в размер на 89.10 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред П.ския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – К.: _____